

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Johannis Mulmanni, SS. Theol. dum viveret, Licent.
ejusdemq[ue] Prof. Publ. ord. ad D. Nicolai Archi-Diac. &
Alumnorum Electoralium Ephori, in Academia & Ecclesia
Lipsiensi, Commentarius In Librum ...**

Mülmann, Johann

Dresdæ, MDCCI

VD18 10367071

Caput XVI.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18377

de dictos putant, quod à parentibus suis alter alteri sponderetur, & ut Varro loquitur, de sponte i. e. voluntate exiret.

Quarto: Quod Pater Caleb Axæ filia dotis loco terram irriguam petenti illicò locum dat, prodit non tantum *στοργήν* suam erga filiam & benevolentiam erga novum generum; sed etiam docet nos honestum esse, liberos elocatos pro facultate rei familiaris quibusdam dotibus afficere: nec ob id *μυθοφόβου δὲ ἄνω γάμου* i. e. fœdus nuptiarum meritorium & venale fieri necesse est, quod metuebat *Solon* apud Plutarch. sed est liberalitas illa affectionis & curæ paternæ testimonium: tamen moderatio adhibenda est: Nam, ut Censorius Cato dicere solebat, danda sunt frena impotentis naturæ & indomito animali. Nam ut semel pares esse cœperint (uxores) ex templo superiores erunt.

CAPUT XVI.

IN hoc capite assignatur tribui Ephraim sua hæreditas. Adoptaverat enim ambos filios Josephi Jacob, ut qui alioquin unam sortem accepissent, duas singulari adoptionis privilegio adipiscerentur, Gen. 48.

Partes capitis due sunt. I. Est *Ἀγαυοῦν ληνή* continens terram tribui Ephraim distributam, usq; ad v. 10.

II. Est *Ἰνδουῦν ληνή*, in qua vituperantur & accusantur Ephraimitæ, quod Cananæos non interfecerint.

v. 1. *Cecidit sors filiorum Joseph*
Hæreditas Ephraim describitur à terminis suis; latus me-

meridianum, quod Ephraim habet cum Manasse commune, definit Jordan: Jericho & aqua ejus ab oriente versus occidentem promanantes: ascensus solitudinis ad Bethel in Luz: Archia Rarod, Chephleti, Bethoron, Gazer & tandem latus hoc clauditur mari mediterraneo.

v. 3. *Bethoron inferioris*) Duplicis *Bethoron* fit mentio in hoc capite, una est inferior, non procul ab Emaus, & est terminus Ephraim meridiana: altera est superior, sita inter Gazer & Galgala, in media tribu Ephraim, de qua v. 5.

v. 5. *Per cognationes suas*) Divisa est terra 1. generaliter ratione tribuum, 2. specialiter ratione familiarum seu cognationum, 3. specialissime ratione domorum. Exempli gratia, Ephraim fuit distincta in 4. familias Num. XXVI. 35. Sic etiam ejusdem hereditas subdivisa est, ne aliquo litigandi occasio relinqueretur.

Contra Orientem Atharoth Addar)

Ad occidentalem terminum pertinet Bethoron superior & confinia, in mare exeuntia v. 6. In latere vero orientali ponuntur ordine hæc: Thamathseloh: Janoë: Machmethah, Atharoth Addar: quibus propter vicinitatem annumerantur Naaratha & Jericho, sequitur deinde versus meridiem Thaphua: vallis Nahalgana & mare mortuum, quo clauditur hereditas Ephraim.

v. 8. *In vallem arundineti*) Hebraicè: אֲרֻנוֹת. e. torrens arundinis: nomen habet ab a-
Lzz 2. ruz.

rundinibus copiose in eo nascentibus. Plerique putant, quod maxime probabile videtur, esse torrentem Cherith intra Hai & Jericho.

v. 9. *Urbesque separatae sunt filiis Ephraim*) Notandum est, quæ civitates Ephraim sitæ fuerint intra terminos Manassæorum; quæ de causa laboriosum potius foret opus, quam necessarium, si de utriusque tribus terminis & lateribus accuratè distingvendis, vellemus esse nimis solliciti. Nam tribus Manassæ propter latitudinem suorum terminorum intra se complectitur urbes Ephraim.

v. 10. *Et non interfecerunt filii Ephraim*) Hæc est secunda pars cap. in qua S. Spiritus gravem dicam scribit Ephraimitis, quod non vi expulerint Cananæos ex urbe Gazer, quæ negligentia peccant contra expressum DEI mandatum, Deut. xx, 13, & VII, 16. *Devorabis omnes populos, quos Dominus Deus tuus daturus est tibi: non parcat tuis oculus tuus, nec servies diis eorum.* Et Num. XXXIII, 55. Jud. II, 2.

Deinde objurgantur *ob avaritiam*. Putant enim, majorem fructum percipi posse ex vivis, quam ex mortuis, ideoque Cananæos sibi faciunt tributarios.

Huc accedit tertia ratio, quod ministerium sacrum non mediocri redituum parte fraudant, assignantes quidem Levitis Gazer. Jos. XXI, 22. sed ad possidendum eam nunquam tradentes. Ob hæc & alia peccata cives non potuerunt inde delere usque ad tempora Salomonis 3. Reg. IX, 15.

QVE.

QVÆSTIO:

An Bethel & Luz re ipsa differant?

Affirmatur.

i. Nam in textu expressè dicitur v. 2. *Sors filiorum Joseph egreditur de Bethel Luzam* five in Luz, Hebraicè לְבֵיתֵינוּ ubi affixum לְ cum לְ significat motum ad locum, unde sic argumentor:

Qvæ habent se ut terminus à quo & ad quem, ea re ipsa differunt. Bethel & Luz habent se ut terminus à quo & ad quem.

E. re ipsa differunt.

Negatur.

I. Quia scriptum est Gen. XXVIII, 19. *Vocavit nomen ipsius loci Bethel & utiq; Luz nomen civitatis antea scilicet erat.*

II. Jos. XVlll, 13. *juxta Luzam ad meridiem ipsa est Bethel.*

SOLUTIO.

I.

De avaritia incommodis.

Ephraimitæ dum vectigalis spe irriteriti Cananæos in Chazer tolerant, per eosdem progressu temporis idololatriæ consortio implicantur, ut videre est in Oseæ concionibus; sic sincero veræ religionis cultori

LZZ 3

nihil

nihil magis inimicum contrariumque est avaritia, quæ rectâ ambulantes ab orbita salutis abducit, expellens corde verum DEI timorem, fictitiumque numinis cultum substituens. Unde *Paulus* Ephes. V, 5. *Omnis avarus est idolorum servus.* Quare avaritia tanquam pestifera religionis lues est fugienda.

II.

In Ephraimitis proponitur nobis exemplum hypocritarum.

Ut enim isti sacerdotibus quidem urbem nobilem donant, cujus tamen reditus & tributum ad proprios usus transferunt: sic multos reperies Thraſonicâ levitate inflatos, qui plenis buccis suam in ministros verbi divini liberalitatem jactitant, quibus re exigente ne obolô quidem profunt. Hos DEus ut tepidos & ministerii sui illusores ore suo emovet Apoc. III, 16.

CAPUT XVII.

Continet caput hoc hereditatem, quam dimidia tribus Manasse in parte terræ occidentali per sortem nacta est, cujus complexu hæreditas quoque Ephraimitica ambitur. Quia verò propter πολυχλίαν non sufficit ad habitandum duabus tribubus, addit eis Josua sylvas ac montana, ubi gigantes habitabant.

Partes capitis tres sunt:

I. est μεσωπωροφια, docens, quibus personis distributio facta sit, usque ad v. 7.

II. est

